

Skon på vägen...

Del 1

En morgon vaknade Marina i panik. Hon hade drömt en mardröm om en sko på en väg. Det läskiga var att skon tillhörde hennes bror Marcus och att brodern hade dött i en bilolycka när han åkte dit med hans kompisar. Som tur va var det bara en mardröm tänkte hon. Mardrömmar blir inte till verklighet. Eller?...

Hon gick ner och åt frukost. Hennes mamma och pappa var redan vakna och hade redan gjort frukost. Så Marina slapp att plocka fram allt. När hon var klar gick hon upp på sitt rum igen och bytte om, efter det packade hon sin bad väska. För hon och hennes familj skulle till stranden med några familjevänner och barnens kompisar. En stund senare när hon var klar så klädde hon på sin lillasyster Mollie och gick ner igen. Några minuter senare gick familjen Stenberg ner till bilen och hoppade in. Dem hade packat bilen dagen innan. När alla hade tagit på sig bältet åkte de iväg mot stranden.

När familjen hade kommit ungefär halvvägs så kom dem på att dem hade glömt Marinas och Marcus kompisar inne i stan. Men det gjorde ingenting för att dem var ändå lite tidiga.

Plötsligt så kom det en lastbil ut från en grusväg. Lastbilen körde rätt in i deras bil och nästan alla i familjen omkom i bilolyckan. Det enda som blev kvar på platsen var en sko, mirakulöst överlevde Marina. Men hon hamnade i en rullstol. Marina fick bo hos sin moster och hennes familj tills hon var myndig.

Efter bilolyckan så mår Marina jättedåligt av att åka bil. Skon ligger kvar där än. Skon som tillhörde Marcus Stenberg.

En morgon när Sara och hennes sambo skulle åka till just den badplatsen som Marina och hennes familj var på väg till. Då precis där bilolyckan hade hänt låg skon kvar på exakt samma ställe. Sara sa att hon skulle ta bild på skon. Bilden hamnade i tidningen och Marina som då var 82 år gammal såg det och började

gråta inne på ålderdomshemmet. Personalen undrade varför hon hade började gråta när hon läste artikeln om "En sko på vägen".

- *Det var där som bil olyckan hände. Där min familj omkom, Svarade Marina snyftande och lite krasligt.*
- *Så den skon som ligger på vägen där på bilden i artikeln är din...storebrors! Frågar en ur personalen.*
- *J..a det ä...r de..t. Det var det sista som Marina sa.*
- *MARTINA!!!! Vad händer. Hallå Marina? det var försent det gick inte att rädda Marina. Hon var död.*

Del 2

En vacker morgon så skulle Sara och hennes sambo Axel till en badplats för att campa, med några vänner. Dem skulle bada och grilla. Sara och Axel hade redan packat bilen och skulle hoppa in i bilen. Dom hoppade in i bilen och åkte i väg.

Dem hade precis svängt in på vägen som ledde till badplatsen. Då så kom de på att dem hade glömt ta med sig tält och sovsäckarna, de skulle nämligen sova på campingen som ligger vid badplatsen. Dem vände bilen vid en vändplats och åkte för att hämta grejerna. Dem hämtade grejerna och åkte sedan tillbaka till badplatsen/campingen.

När dom var på väg till badplatsen fick de syn på en sko som låg på vägen. Sara hoppade ur bilen och tog en bild av den. Efter hon hade tagit bilden hoppade hon in igen och de åkte vidare.

Klockan hade blivit 08:36 och de var framme. Efter 10 minuter så kom deras kompisar. Sara hade startat grillen och Axel satt ihop tältet. Deras vänner började packa upp och alla hjälpte varandra att sätta ihop tälten. Efter ett tag så var Sara klar med grillningen och dem åt.

När de var klara bestämde de sig för att gå ut i skogen för att plocka lite bär.

Plötsligt! Hör dem ett skott från ett gevär. Alla blir livrädda. Sara springer ut på vägen, hon får syn på skon igen. Sara som jobbar som journalist får en idé och springer tillbaka till badplatsen/campingen.

När hon äntligen kom fram till campingen igen så tog hon fram sin dator och började skriva en artikel om skon. Hon visste att det hade skett en olycka på den vägen. Hon visste också att det enda som fanns kvar vid platsen var en sko. Sara skrev om olyckan och om Marina som på ett mirakulöst sätt hade överlevt olyckan. Sara skickade artikeln till hennes chef och den publicerades i tidningen. 66 år efter bilolyckan så hamnade det äntligen en artikel i tidningen om olyckan som skedde på lingonstigen.

Sara sa till Axel och hennes kompisar att hon inte ville sova i tältet. För hon klarar inte av att sova på hårda madrasser. Dem sa att hon och Axel kan åka hem och så kan de komma tillbaka dagen efter.

Alla hjälpte Sara och Axel att packa ihop deras saker. 15 minuter senare så var deras bil fullpackad. Sara och Axel kramade om deras kompisar, och hoppade in i bilen.

När hade kommit fram till stället där skon låg kom det plötsligt en stor älg ut springande på vägen, Sara hann inte bromsa så de krockade med älgen bilen rullade ner i diket. En förbipasserande turistbuss bevittnade olyckan och ringde räddningstjänsten.

När räddningstjänsten hade fått ur Sara ur bilen och lagt upp henne på en bår, så märker dem inte att hennes ena sko ramlade av. Sara och Axel fördes i ifart med ambulans in till sjukhuset. Båda dog på sjukhuset ett par timmar efter olyckan. Saras chef skrev sedan en fortsättning av "En sko på vägen". Alltså han la till olyckan som dödade Axel och Sara och ändrade rubriken. Rubriken blev istället "Skorna på vägen" istället för "En sko på vägen". Eftersom att det var två skor där.

Del 3

En kväll vid ungefär 21.30 var 2 jägare ute med deras jaktlag och sköt älg i skogen intill badplatsen. Den ena jägaren hade med sig hans son. De hade gått en bra bit in i skogen till platsen där de skulle stå.

En stund senare hörde de ett skott från ett gevär, och från ingenstans kom en älg springande emot dem. De båda jägarna och sonen sprang åt varsitt håll och älgen sprang iväg.

Den ena jägaren märkte inte att han kom ut på vägen. En bil kom åkande på vägen. Föraren hann inte att reagera och körde på jägaren. Jägaren tappade sin ena sko som han hade i hans väska.

När stads tidnings chefen kom till platsen, fick han se att det var exakt samma plats där olyckorna som dödade Sara, Axel och Marinas familj hade skett. Tidningschefen skrev om alla tre olyckorna och rubriken blev "Skornas väg". Vägen döptes om till olycks vägen. Inga människor eller djur är vid eller på vägen längre.